

РЕШЕНИЕ

№ 3380

гр. София, 25.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **872** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от АПК във връзка с чл.49 от Закона за промишления дизайн.

Образувано е по жалба на Б. И. Д. О. срещу Решение № 270 от 24.08.2020г на Председателя на Патентно ведомство с което на осн. чл.45 ал.3 и ал.7 от ЗПД се заличава регистрацията на промишлен дизайн рег. № 8870-0005 ВРАТА с притежател жалбоподателя.

В жалбата и в допълнително становище представено в с.з. излага доводи за материална незаконосъобразност на решението. Твърди, че Р. Х. БГ използвал промишления му дизайн на врата, който му принадлежал, многократно нарушавал патентните му права, за което и бил санкциониран. Имало съществена разлика в дизайна на сравняваните врати относно комбинация и брой от геометрични елементи, пропорции и цветове. Отрича, че продаването на вратите, към които са приложени противопоставимите дизайни е повече от десет години.Позовава се на интернет сайт в който има снимки на врати, нямащи никаква връзка с процесния промишлен дизайн рег. № 8870-0005. Производствения процес на вратите бил неотносим към промишления дизайн. Д1 разгледано от ответника било нечетливо и показвало врата в друг цвят, различен от цвета на вратата на процесния дизайн. Налице била разлика в дизайна на вратата, посочена в Д2 и процесния дизайн на вратата относно вертикални и хоризонтални елементи. Моли да се отмени решението.

Ответникът – Председателят на Патентно ведомство чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск.възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] не взема становище.

С. градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото в тяхната взаимовръзка и обусловеност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по искане от 3.09.2019г от [фирма] за заличаване регистрацията на промишлен дизайн рег. № 8870-0005 ВРАТА с притежател Б. И. Д. О.. Искането е разгледано от състав от отдела по спорове съобразно чл.41, ал.1 т.3 от ЗПД, спазена е процедурата разписана в цитираната разпоредба, като е дадено становище по чл.41 ал.3 от ЗПД, че е изпълнен фактическия състав на чл.29 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПД за заличаване регистрацията на дизайн рег. № 8870-0005 ВРАТА.

Решението на председателя на Патентното ведомство е мотивирано с разпоредбите на чл.29 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПД. За да постанови решението, административният орган е анализирал снимки от уеб страници: www.fabrikavoshod.ru /Д1/, www.richhouse.eu /Д2/ и от фейсбук страница: V. /Д3/. Приел е, че атакувания дизайн е идентичен на известните дизайни от Д1 и Д3 съгласно чл.12, ал.2 от ЗПД, поради което е изпълнена хипотезата за заличаване по чл.29 ал.1 т.3 от ЗПД. По отношение известния дизайн от Д2, е приел, че атакувания дизайн не е идентичен и следователно не е изпълнена хипотезата на чл. 29 ал.1 т.3 от ЗПД. Изложено е, че към датата на подаване на заявката за регистрация на атакувания дизайн – 9.06.2019г не е отговарял на изискването за новост по чл.12 ал.1 от ЗПД и не е бил оригинален по см. на чл.13 от ЗПД, тоест изпълнени са изискванията на чл.29 ал.1 т.1 ЗПД за заличаване регистрацията му.

Жалбоподателят не оспорва компетентността на органа, но в резултат на задължението на съда да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на акта на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК съдът следва да отбележи, че атакуваното Решение е издадено от материално компетентен орган (чл.45 ал.7 от ЗПД във връзка с чл.45 ал.3 от ЗПД) - председателят на Патентно ведомство.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелни основания за отмяна, спазена е процедурата по чл. 41 от ЗПД.

Както се посочи, атакуваното решение е мотивирано с изпълнен фактически състав на чл.29 ал.1 т.1 и т.3 от ЗПД.

Според чл. 29 ал. 1, т.3 от ЗПД регистрацията се заличава по искане на

всяко лице, когато дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрация, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността. Съгласно чл.12 ал. 2 от ЗПД дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи.

С оглед горното следва да се извърши преди всичко преценка за наличие, респ. липса на идентичност на атакувания дизайн с дизайните от Д1, Д2, Д3, представени с искането за заличаване регистрацията. Предвид, че органът е приел че атакуваният дизайн е идентичен само на известните дизайни от Д1 и Д3 съгласно чл.12, ал.2 от ЗПД, и въз основа на тази констатация е обосновал извод за изпълнена хипотезата за заличаване по чл.29 ал.1 т.3 от ЗПД, то не следва да се извършва сравнение с противопоставения дизайн от Д2, по отношение на който и ответникът и жалбоподателят /изрично в писмено становище представено в с.з./ приемат съществено различие, тоест относно дизайна от Д2 между страните няма спор, че е съществено различен на атакувания.

Несъществени са елементите, които нямат отношение към цялостното формообразуване на продукта и се дължат на функционална предопределеност или са трудно забележими. Несъществени са елементите, които не променят основните формообразуващи характеристики на дизайна, т. е. които не водят до промяна на дизайна, която да може да се установи от пръв поглед. Несъществените елементи не променят общото възприятие на дизайна.

Съществени са елементите, които са формообразуващи за даден дизайн. Дизайнерът е този, който има роля в създаването на формата и вида на елементите. Всички елементи, които въздействат на формообразуването на изделието, са доминиращи, поради което са съществени елементи.

Д. е естетическа категория. За това формообразуващите детайли са предмет на специално проектиране от страна на дизайнера. Тук се проявява степента на свобода на дизайнера да проектира тези формообразуващи елементи. Така че видимият външен вид на всеки елемент не е продукт само на техническото задание, но е продукт и на творческата дейност на дизайнера, постигайки определен естетически ефект, който е характерен за дизайна. Преценката за наличието на оригиналност на един дизайн се основава на това дали цялостното впечатление, което той създава у информирания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създава у него дизайн, станал общодостъпен преди датата на приоритета му, като при това се вземат предвид естеството на продукта, към който е приложен дизайна или в който същият е включен, а също и промишления сектор, който го произвежда и степента на свобода на автора на дизайна при разработването му. Свободата на дизайнера се изразява във възможността да реализира съществени елементи по различен начин, така че у информирания потребител да се създаде различно цялостно впечатление.

Законодателят е дал легална дефиниция на понятието "информиран потребител". Съгласно §1, т. 14 от ЗПД "информиран потребител" е потребител, който има познания, опит и интереси в съответния стопански сектор, към който принадлежи продуктът, към който е включен или приложен дизайнът. По-пълно обяснение на понятието е дал Съдът на Европейския съюз във връзка с приложимостта на чл. 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12.12.2001 г. относно промишления дизайн на

Общността (Регламент (ЕО) № 6/2002), който третира въпроса за основанията за обявяване на един общностен дизайн за недействителен. Съдържанието на употребеното в чл. 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 понятие "информиран потребител" е с идентично съдържание като понятието "информиран потребител" в чл. 11 от Директива 1998/71/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13.10.1998 г. относно правната защита на индустриални дизайни (Директива за дизайна), която транспонира Законът за промишления дизайн. Съдът на Европейския съюз приема, че понятието "информиран потребител" е "междинно понятие между приложимото в правото на марките понятие за среден потребител, от когото не се изискват никакви специални познания и който по принцип не извършва пряко сравнение между конфликтните марки, и това за нещо лице, експерт със задълбочени технически умения. В този смисъл понятието за информиран потребител може да се разбира като обозначаващо потребител, който не е със средна степен на внимание, а е особено бдителен, било поради личния му опит, било поради по-широките му познания в съответната област" /решение Р. I., С-281/10 Р/ При тълкуване на понятието "информиран потребител" съдът счита, че решаващият орган необосновано е ограничил фигурата на информирания потребител до лицето, което избира врата за монтаж в дома си /л.24 горе/. Безспорно това лице като краен потребител има такова качество, но същото качество би имало и лице, което търгува с врати. В този смисъл информиран потребител в случая е търговецът, който по занятие предлага /продава/ тези продукти, както и евентуалния купувач. Всички тези лица имат определени наблюдения спрямо различните дизайни на врати, както и познания за характерните им особености, свързани с формата и цветовото съчетание. Това са "потребители", които имат възможност директно да сравняват различни дизайни на врати, показват завишен интерес към продуктите и сравнително висока степен на внимание при употребата им. "Потребител, който е запознат с продукта и с различните негови дизайни, проявява особено висока степен на внимание и е в състояние, при възможност, да направи пряко сравнение на по-ранния с оспорвания дизайн" (решение N. по съединени дела С-101/11 Р и С-102/11 Р).

В съответствие с чл. 12, ал. 2 от ЗПД в решението на ПВ е изследван въпроса относно дали са различия в съществени елементи от атакувания дизайн и от противопоставените дизайни от Д1 и Д3, като е прието, че единствената разлика помежду им е в цветовете нюанси, с които са представени вратите, но тази разлика е несъществена, тъй като не променя по същество формата и орнаментацията, които са еднакви при сравняваните врати.

При установени различия в съществени елементи между противопоставените дизайни, същите няма да са идентични, както и обратното, при установени различия в несъществените елементи, дизайнните ще са идентични. Съдът споделя доводите на адм.орган, че формата и орнаментацията при сравняваните врати е еднаква. Възражението на жалбоподателя /в писменото му становище представено в с.з/ е по отношение, че Д1 било нечетливо и показвало врата в друг цвят, различен от цвета на вратата на процесния дизайн. Ответникът също не отрича наличие на различни цветови нюанси с които са представени вратите от сравняваните дизайни, но поддържа тезата, че тази разлика е несъществена. Според жалбоподателя обаче, тази разлика е съществена и води до липса на идентичност. Следва да се прави разлика между цвят и цветови нюанс. Нюанса е характеристика на цвета, а не друг цвят. Нюансите на цветовете са тяхната изменчивост в линията тъмно-светло. Когато към

даден цвят прибавим бяло се получава пастелен цвят, който е по-светъл. Когато прибавим черно, цветът става по-тъмен. Видно от изображенията в оспореното решение /стр.6 от решението/ безспорно за съда е, че Д1 и Д3 показват врати в по-светъл цвят от този на вратата на атакувания дизайн. Става въпрос обаче, не за други, различни цветове, което безспорно представлява различие в съществен елемент, а за нюанс на цвета. Цветът /цветовото съчетание/ на двата дизайни, е от значение при установяване на идентичността им, тъй като съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗПД дизайнът, като проява на видимия външен вид на продукта, включва и цветовото съчетание. Жалбоподателят, въпреки указаната му доказателствена тежест не е ангажирал доказателства /а напротив в с.з. заяви, че наличните по преписката са достатъчни за оборване констатациите на ответника/, че сравняваните дизайни са с различен цвят. От доказателствата по преписката се установява не различен цвят, а различен нюанс на цвят, който както се посочи представлява степените на един цвят от най- светло до най- тъмно, при което се запазва качеството на цвета (топло или студено), а се изменя само неговата светлосила. Не се ангажираха доказателства оборващи тези изводи, вкл. и чрез необходимост от специални знания, въпреки указанията на съда. Изрично в с.з. управителят на жалбоподателя сочи, че не е необходимо по делото ангажиране на експертиза и няма да прави искане в тази насока. Съдът споделя изводите на ПВ, че разликата в нюанса е несъществена, тъй едва неосезаемо променя визията, няма отношение към цялостното формообразуване на продукта, не променя общото възприятие и не създава различно цялостно впечатление в информирания потребител. Следователно, атакувания дизайн рег. № 8870-0005 ВРАТА и дизайните от Д1 и Д3 са идентични по см на чл.12 ал.2 от ЗПД.

Въз основа на направения извод за идентичност, необходимо е да се прецени дали противопоставените дизайни от Д1 и Д3 са станали общодостъпни по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката за регистрация /9.06.2019г/, съответно приоритетната дата, където и да е по света. Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства се установява, че преди подаване на заявката на посочената дата са били налице идентични дизайни от Д1 и Д3, които са станали общодостъпни чрез публикация в уеб страница www.fabrikavoshod.ru /Д1/ от 1.12.2016г и във фейсбук страница: V. /Д3/ от 4.04.2018г. Датите на публикациите на тези две страници са намерени и проверени чрез I. A.. Жалбоподателят отрича, че противопоставените дизайни от Д1 и Д3 са общодостъпни преди 9.06.2019г, но не представя доказателства във връзка с тези си твърдения. В негова тежест е установяването на този факт от който черпи благоприятни правни последици. Следователно, налице са идентични известни дизайни от Д1 и Д3, разгласени чрез публикация в посочената интернет страница и фейсбук страница преди подаването на заявката на 9.06.2019г

По другото посочено от ответника правно основание по чл.29 ал.1 т.1 от ЗПД:

Според посочената разпоредба регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е регистриран в противоречие с чл. 3 или чл. 11, ал. 1. Съгласно чл. 11 ал. 1 от ЗПД регистрира се дизайн, който е нов и оригинален.

Липсата на новост на един атакуван дизайн означава, че дизайнът е идентичен на друг дизайн, станал общодостъпен преди датата на подаване на

заявката/датата на приоритета на първия /чл.12 ал.1 от ЗПД/. Преценката дали един дизайн е нов се прави въз основа на обективно визуално сравнение на противопоставените дизайни. В случая както се посочи по-горе, по-ранните дизайни от Д1 и Д3 ,станали общодостъпни преди датата на подаване на заявката за регистрация- 9.06.2019г са идентични с атакувания промишлен дизайн № 8870-0005. Щом е налице идентичност не може да има новост. Следователно не е налице новост, а липсата на новост, т.е. идентичността на сравняваните дизайни прави безпредметна преценката за оригиналност по см. на чл.13 от ЗПД, тъй като идентичните дизайни създават еднакво цялостно впечатление у информирувания потребител.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са били налице основанията за заличаване на спорния дизайн, тъй като са налице предпоставките на чл. 29, ал. 1, т. 1 и 3 във връзка с чл. 11, ал. 1 и чл. 12 и чл. 13 от ЗПД.

С оглед горното, съдът намира, че оспореното решение е издадено от материално компетентен орган, в пределите на неговата власт и в предвидената форма и съдържание, както и с оглед проследената по-горе хронология на действията извършени в административното производство, респ. установеното от фактическа страна не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи отмяна по см. на чл.146 АПК, актът е постановен при спазване на процесуално правните норми, в т.ч. и срокове, съдържащи се в АПК и ЗПД и при правилно приложение на материалния закон, както и отразеното в него кореспондира с действителното фактическо положение. Поради това и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен по чл.143, ал.3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу Решение № 270 от 24.08.2020г на Председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Патентно ведомство юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14

-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: